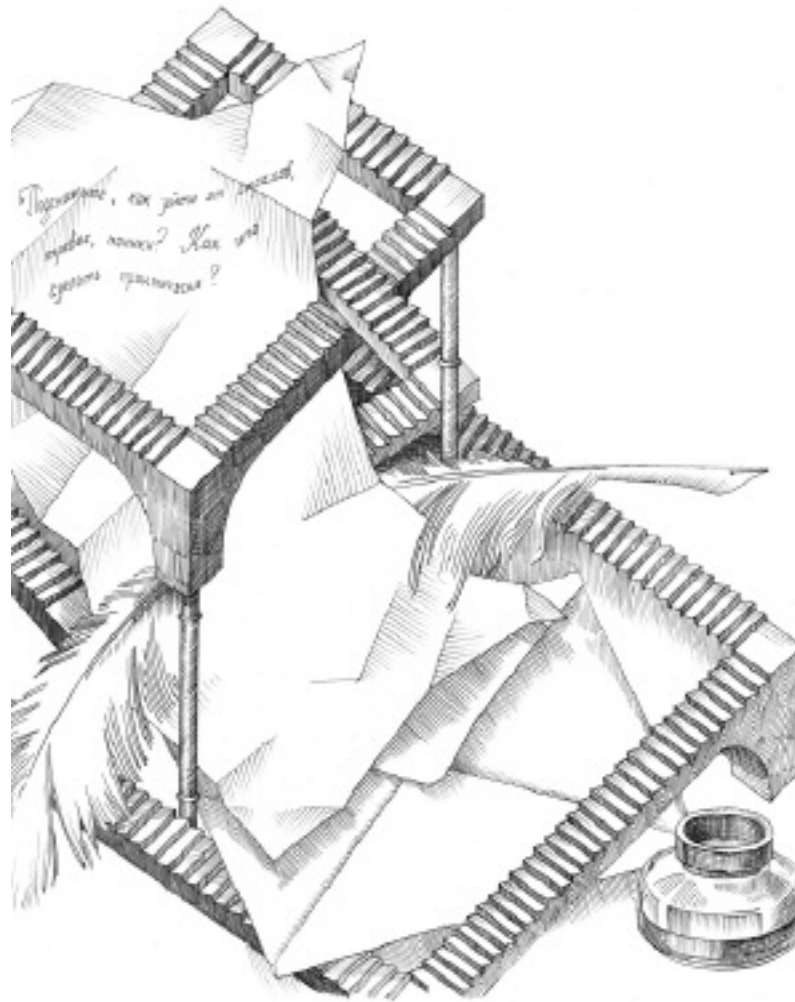

SADRŽAJ

Predgovor	5
Stvarnost dualnog ogledala	8
Smrt Programera	15
Galerija ogledala	31
Pripitomljavanje klatna	37
Tuđa namera	43
Jednostavno Transurfing	49
Uхватiti korak sa Suncem	53
Paradoksalne situacije	59
Pokloni i komplimenti	66
Živa kuhinja	72
Trolejbus posmatrača	91
Gospodar piva	100
Ubijanje životinja	106
Trijumf apsurdna	115
Bitka klatana	123
Prostranstvo varijanti	128
Odvažnost bogova	137
Snebljivost magova	144
Ispravljanje stvarnosti	151
Tišina večnosti	155
U vlasti snova	162
Koordinacija optimizma	168
Vakcina protiv praznoverja	173
Zakonomernost kontrasta	179
Cilj i pravo	185
Čuvareva vrteška	188
Rečnik pojmova	195
Autor o sebi...	130

Predgovor

Poštovani čitaоче!

Ova knjiga, bez obzira na svoj naziv, uopšte ne spada u domen fantastike. Svakodnevna stvarnost se ovde pojavljuje u novom, nepoznatom obliku zbog čega postaje daleko interesantnija od bilo kakve mistike. Preostaje vam samo da se uverite da svet koji nas okružuje uopšte nije onakav kakvog smo navikli da ga vidimo.

Stvarnost, pri svojoj raznolikosti, poseduje jasno izraženu simetriju ogledala. Dualna priroda našeg sveta je svuda manifestovana: levo i desno, gore i dole, duša i razum, živo i mrtvo, crno i belo, osvešćeno i iluzorno. Dualizam je uzrok večne opozicije između dva primarna pogleda na svet – idealizma i materijalizma.

Ali ipak, šta je zapravo naš svet: mehanički sistem ili virtualna iluzija? Ako odgovor potražimo u jednom pravcu, pojavice se gomila protivrečnosti i paradoksa. Takozvana zlatna sredina takođe ne postoji – previše je zamagljena. Gde se onda nalazi istina?

U potrazi za odgonetkom krenućemo pomalo neobičnim putem. Kao odgovor na svako pitanje poput: „Šta je realnost: da li je to ovo ili ono?“ – prihvaćićemo jedan netrivialni postulat: „I jedno i drugo.“ Istina nije negde na sredini, već baš na ukrštanju granica raznolike stvarnosti. Uporedo s materijalnom vasionom, postoji i njen odraz u ogledalu – neopipljiv i nevidljiv, ali isto tako stvaran svet čija se pri-

sutnost manifestuje u neobjašnjivim pojavama. U tački gde se dotiču ta dva sveta, stvarnost ne postaje samo razumljiva, već se, što je zadržljivo, njome može upravljati.

Međutim, čoveku je svojstveno da upada u krajnosti i zato, u zavisnosti od pogleda na svet, pokušava da pronađe rešenje svojih problema ili u okvirima materijalne stvarnosti ili u oblasti metafizike. Ali ni jedan ni drugi put ne donose zadovoljavajuće rezultate. Čovek prebiva u vlasti okolnosti – život mu se „događa“ kao san na koji nije u stanju da utiče.

Ipak, postoji jedan principijelno drugačiji način interakcije sa svetom oko nas, a to je Transurfing, o kome će i biti reči u ovoj knjizi. Njegova suština je u tome što možemo da dobijemo pristup upravljanju tokom događaja ako uzmemo u obzir obe strane dualnog sveta i poštujemo određena pravila. Stvarnost prestaje da postoji kao nešto što je spolja i nezavisno od čoveka i on postaje sposoban da je potčinjava svojoj volji.

Verovatno ste već čuli da energija misli ne nestaje bez traga. Bez sumnje, ona ima određen uticaj na stvarnost oko nas. Ali kako iskoristiti tu energiju? Zašto se naše želje ne ispunjavaju, a najgora očekivanja se, naprotiv, ostvaruju? Zašto poznati metodi vizualizacije željenog u nekim slučajevima funkcionišu, a u drugim ne?

Stvar je u tome što postoji jedna karika koja nedostaje i bez koje se sve ezoterične prakse pretvaraju u beskoristan gubitak vremena. Međutim, tajna leži na površini i toliko je neverovatno prosta da je u nju teško poverovati. U knjizi se daje odgovor na pitanje koja je to karika što nedostaje. Kad dobijete ključ za upravljanje stvarnošću, otkrićete svet u kome nemoguće postaje moguće.

Ova knjiga je nastala kao rezultat prepiske s čitaocima koji su isprobali Transurfing u svom životu. Svi oni sa istinskim čuđenjem pričaju o neverovatnim promenama koje su im se dogodile. Najčešće zamorni problemi iščezavaju; otvaraju se vrata koja su se pre činila beznadežno zatvorenim; okruženje počinje da se, iz neshvatljivih razloga, ophodi prema nama sa više sim-

patije; stvarnost bukvalno naočigled počinje da menja svoj oblik. Ispostavlja se da se misli na potpuno neshvatljiv način otelotvoruju u stvarnost.

Ako se, zahvaljujući ovoj knjizi, dogodi vaš prvi susret s Transurfingom, onda objašnjenje pojmova koji su vam možda nepoznati možete pronaći u rečniku termina. Detaljnije izlaganje principa upravljanja stvarnošću možete pronaći u knjigama „Transurfing“. Bez obzira na to što će vam se mnoge stvari koje saznate učiniti vrlo neobičnima, zapamtite: ovde nema nikakve uobrazilje – sve je stvarno.

Stvarnost dualnog ogledala

Snovi spadaju među najuobičajnije a istovremeno i najtajanstvenije fenomene u čovekovom životu. Trećinu svog života čovek provede spavajući. Do danas je ostala tajna šta se sve događa s njim u tom graničnom stanju. Naučna istraživanja iz te oblasti malo toga objašnjavaju. Filozofske rasprave vode iz jedne krajnosti u drugu. Jedni govore da su snovi iluzija, drugi pak da i sam život nije ništa drugo do san. Ko je u pravu?

Transurfing kao ezoterično učenje toj tematici pristupa iz drugačijih perspektiva. Da li zaista razum uobražava svoje snove? S jedne strane, događaji koji se odvijaju u snu su virtuelni, ali, s druge, snovi se čine tako realnim da ih čovek svaki put doživljava kao stvarnost. Poznato je da u snu možemo da posmatramo prizore koji kao da nisu sa ovog sveta. Pritom je potpuno jasno da nigde nismo mogli da ih vidimo. Ako je san imitacija stvarnosti koju kreira naš mozak, odakle potiču prizori i teme koje nikad nismo mogli da vidimo?

Postoji hipoteza da mozak sam sintetizuje snove i da u toku sna te slike percipira isto kao na javi. To je zaista samo hipoteza. Za sada niko nije dokazao da se sve dešava baš tako. U modelu Transurfinga, tumačenje je sasvim drugačije: podsvest ne zamišlja ništa sama, već se direktno priključuje na prostranstvo varijanti koje sadrži celovitu informaciju. Prostranstvo varijanti je informaciona struktura u kojoj je pohranjen scenario svih mogućih događaja. Broj

varijanti je beskonačan, kao što je beskonačan i broj mogućih položaja tačke u koordinatnom sistemu. Tamo je zapisano sve što je bilo, što jeste i što će biti.

Ne žurite s donošenjem skeptičnih zaključaka. Pažljivo pogledajte neki predmet, zatim zatvorite oči i pokušajte da ga zamislite. Čak i ako imate odličnu sposobnost vizualizacije, ipak ne možete na isti način da „vidite“ predmet sa zatvorenim očima kao sa otvorenim. Slika koju je zapamtio vaš mozak samo je fotografija vrlo lošeg kvaliteta. Pretpostavimo da takvu fotografiju mozak čuva kao određeno stanje grupe neurona. U tom slučaju ne postoji dovoljno neurona da bi se ponovo reprodukovale sve fotografije pohranjene u memoriji, bez obzira na njihov ogroman broj.

Ako su naša sećanja i snovi reprodukcija onoga što je zapisano u neuronima, koliko tih ćelija tad mora biti u glavi? Transurfing ovu protivrečnost tumači tako što neuroni nisu nosioci informacije kao što su bajtovi u kompjuteru. Mozak ne čuva samu informaciju, već nešto nalik adresama informacija u prostranstvu varijanti.

Možda je mozak sposoban da čuva neku ograničenu količinu podataka. Međutim, čak ni savršen biološki sistem ne može da sačuva sve što smo spremni da reprodukujemo u svom sećanju. Tim pre, ne može da sintetizuje tako savršenu virtuelnu realnost kao što može san. Ne treba se obmanjivati nedovoljno uverljivim zaključcima po kojima navodno, ako se mozak isključi, sposoban je da jasno percipira zamišljene slike.

Ako, uslovno, sve što je svesno u ljudskoj psihi povežemo s razumom, a podsvesno s dušom, možemo reći da je san let duše u prostranstvu varijanti. Duša ima neposredan pristup polju informacija u kojem se svi „scenariji i dekoracije“ stacionarno čuvaju, poput kadrova na filmskoj traci. Razum ne zamišlja svoje snove, on ih zaista vidi. I to uopšte nisu iluzije, već stvaran film o tome šta se moglo dogoditi u prošlosti ili šta bi se moglo dogoditi budućnosti.

U snovima se mogu primetiti najrazličitiji događaji, ali budući da postoji beskonačan broj potencijalnih varijanti, nema nikakve garancije da su snovi povezani sa stvarnošću. Svaki događaj, koji se zbiva u stvarnom svetu, predstavlja materijalnu realizaciju jedne od bezbroj varijanti. Materijalni svet se premešta u beskonačnom prostranstvu varijanti, slično kadru na filmskoj traci, usled čega se i zapaža fenomen kretanja materije u vremenu.

Reklo bi se da je u to teško poverovati. Gde se nalazi prostranstvo varijanti? Kako je uopšte tako nešto moguće? S gledišta naše trodimenzionalne percepcije, ono se istovremeno nalazi svugde i nigde. Možda je izvan granica vidljive vasiona, a možda i u šoljici vaše kafe. U svakom slučaju, nije u trećoj dimenziji. Međutim, pristup tom polju informacija je u principu moguć. Upravo se iz njega uzimaju intuitivna znanja i vidovitost. Razum nije sposoban da stvori ništa što je principijelno novo. On može da složi samo novu verziju kuće od starih kocaka. Sva naučna otkrića i umetnička remek-dela razum dobija iz prostranstva varijanti posredstvom duše.

Ali, postoji li ipak nešto što je zajedničko snovima i realnosti? Dok spavamo, ne pada nam na pamet da kritički pogledamo na ono što se događa. U snu se virtualna stvarnost poražavajuće prirodno oblikuje. Bez obzira na to što se tamo često događaju neobične stvari, mi ih percipiramo kao nešto uobičajeno. U snu se čovek nalazi potpuno pod uticajem okolnosti; san mu se „događa“ i on u vezi s tim ništa ne može da učini.

U nesvesnom snu razum ne pritiska dušu svojom kontrolom. On, kao gledalac – gleda film, a istovremeno preživljava ono što vidi, što se prenosi duši koja se odmah naštimava na sektor prostranstva varijanti koji odgovara očekivanjima. Na taj način se scenario menja dinamički, u skladu s događajima. Scenografije i akteri se odmah usklađuju sa scenarijem koji se menja. Mašta zaista učestvuje u snovima, ali samo kao generator ideja.

Međutim, ponekad, ako nam se posreći, u nekom trenutku postajemo *svesni da spavamo*. U tom slučaju nesvestan san se pretvara u svestan. U svesnom snu čovek učestvuje u virtualnoj igri i shvata da je u pitanju samo san. Ako vam se tako nešto nikad nije dogodilo i prvi put za to čujete, ne sumnjajte – to nije fantazija. Svesnom snu su posvećene brojne knjige, a u svetu postoje Snevači koji se stalno bave ovom praksom.

Potrebno je da čovek shvati da je to samo san i odmah će mu se otkriti neverovatne sposobnosti. U svesnom snu ne postoji ništa neostvarivo – moguće je upravljati događajima i raditi neshvatljive stvari, na primer, leteti. Međutim, čak i u snu nije dovoljna samo želja da se podignemo u vazduh. Ne ostvaruje se samo želja, već smernica ka cilju. Ne deluju misli o željenom, već nešto drugo što je teško opisati rečima. Ta sila stoji iza kulisa scene na kojoj protiče igra misli. Pa ipak, poslednju reč ima ta sila. Verovatno pogađate da je reč o *nameri*. Namera se približno može definisati kao rešenost da imamo i delujemo.

Želja sama po sebi ništa ne donosi. Naprotiv, što jače nešto želimo, manje su šanse za uspeh. Ako u snu poželite da letite i budete se dvoumili da li je to moguće ili ne, ništa nećete uspeti. Da biste poleteli, potrebno je samo da sebe podignete u vazduh pomoću *namere*. Izbor bilo kog scenarija u snu se ne ostvaruje željom, već snažnom orijentacijom na dostizanje cilja. Ne prosuđujete i ne želite, već jednostavno imate i delujete.

Namera je ta pokretačka sila koja upravlja scenarijem u svesnom snu. Ali postavlja se pitanje: zašto se ostvaruju i naši strahovi? Zar se oni mogu pripisati nameri? Isto kao u snovima, tako i u realnom životu, stalno nas prate varijante sa scenarijima naših strahova, nemira, neprijateljstava, mržnje. Jer, ako nešto ne želim, onda i nemam nameru da ga imam? Međutim, mi svejedno dobijamo ono što iz sve snage pokušavamo da izbegnemo. Proizilazi da usmerenje naših želja nema značaja? Odgonetka se krije u još tajanstvenijoj i moćnijoj sili koja se zove – *spoljašnja namera*.

